

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621203095
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5621203095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Vladimíra Topoľančíka, v spore žalobkyne: Bc. X. G., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom J. XXXX/XX, B. Y. proti žalovanej: C. G., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom P. XXX, o zaplatenie 10.000,- eur, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 21C/28/2021-116 zo dňa 13. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobkyňa m á voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 10.000,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie sa opiera o ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri právnom posúdení zisteného skutkového stavu sa riadil nasledovnými úvahami. Podľa súdu prvej inštancie v predmetnej veci neunikla žiadna zo strán sporu dôkazné bremeno ku svojej skutkovej verzii týkajúcej sa právneho dôvodu poskytnutia sumy 10.000,- eur na účet žalovanej. Ďalej súd prvej inštancie dôvodil, že žalobkyňa nepreukázala svoje skutkové tvrdenia o existencii ústnej dohody, podľa ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej sumu 10.000,- eur na kúpu nehnuteľností, a podľa ktorej dohody sa žalovaná zase mala zaviazat' zabezpečiť (po kúpe) prepis 1/6 spoluvlastníckeho podielu na týchto nehnuteľnostiach na syna žalobkyne. Súd prvej inštancie tiež uviedol, že poznámka (žalobkyne) pre príjemcu platby (pri poukázaní tejto sumy na účet žalovanej) v znení: „C. C. - kúpa domu P. XXXX (G. - matka)“ v dostatočne potrebnom rozsahu nepreukazovala existenciu takéhoto zmluvného vzťahu, pretože (hoci mohla indikovať, že suma 10.000,- eur bola poukázaná žalovanej na kúpu nehnuteľností určených v žalobe), z tejto poznámky (ani v spojení s ostatnými zistenými okolnosťami) jednoznačne nevyplývalo, že k poskytnutiu tejto sumy došlo s tým, že za to bola žalovaná povinná zabezpečiť, aby syn žalobkyne získal na kúpených nehnuteľnostiach spoluvlastnícky podiel v rozsahu 1/6. Z poznámky podľa súdu prvej inštancie síce vyplýva nejaká súvislosť C. C. s uvedenou sumou a kúpou nejakých nehnuteľností v P. v roku 2019, tá bola však príliš neurčitá na to, aby iba na základe uvedenej poznámky, súd prvej inštancie mohol vyhovieť žalobe a zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 10.000,- eur v prospech žalobkyne, keďže v súdnom konaní (vo veci samej) nestačí iba osvedčenie (spravdepodobnenie) uplatneného nároku, ale je potrebné ho nespochybniteľným spôsobom preukázať. Podľa súdu prvej inštancie ani žalovaná nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že išlo o spoločný dar žalobkyne pre žalovanú a jej vtedajšieho partnera

(syna žalobkyne), keďže v tomto smere nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý tieto tvrdenia preukázať. Súd prvej inštancie tiež konštatoval, že žalovaná dostala na svoj účet od žalobkyne sumu 10.000,- eur, a súčasne nemajúc za preukázanú skutkovú verziu žiadnej zo strán sporu (o právnom dôvode poskytnutia tejto sumy žalovanej), musel potom konštatovať, že nezistil žiaden právny dôvod, na základe ktorého mala byť táto suma poskytnutá žalovanej, a že teda išlo o plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ, ktoré bola žalovaná povinná podľa § 451 ods. 1 OZ vydať žalobkyni, a preto súd prvej inštancie vyhovel žalobe v celom rozsahu. Porovnajúc žalobou uplatnený nárok a výrok rozsudku súd, prvej inštancie dospel k záveru, že plne úspešnou stranou v spore bola žalobkyňa, a preto jej podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súčasne vyslovil, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá príslušný súdny úradník.

4. V zákonnej lehote podala odvolanie voči citovanému rozsudku žalovaná a poukázala na to, že považuje rozsudok za nespravodlivý a jednostranný, nakoľko súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a neobstojí ani zistený skutkový stav, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Žalovaná tiež uviedla, že súd prvej inštancie v rozsudku k rozsahu dokazovania konštatoval, že nevykonal žiadne dokazovanie, pretože skutkové tvrdenia strán sporu mal za nesporné a výlučne tieto si tak osvojil ako zistený skutkový stav, pretože na preukázanie sporných skutkových tvrdení strán sporu o právnom dôvode poskytnutia sumy 10.000,- eur na účet žalovanej neboli navrhnuté dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať, a teda ich vykonávanie by bolo zbytočné. S uvedeným konštatovaním súdu nesúhlasí, pretože v podaní zo dňa 12.11.2021 označenom ako vyjadrenie žalobkyne zo dňa 11.10.2021, doručeného súdu dňa 15.11.2021 navrhla vykonať dokazovanie podľa tohto vyjadrenia a vypočuť zainteresovaných svedkov. Považovala za samozrejmé, že súd vypočuje C. C., syna žalobkyne, pretože práve on mohol potvrdiť, že suma 10.000,- eur bola poukázaná žalobkyňou na jej účet len preto, že C. C. nemal zriadený vlastný účet. Podľa žalovanej aj poznámka pre príjemcu dokazuje, že suma bola určená pre C. C., pričom spôsob a účel použitia peňazí jej nebol známy, pretože ja so žalobkyňou žiadnu ústnu dohodu neuzavrela. Poskytnutie peňazí bolo na základe dohody žalobkyne a jej syna. Žalovaná ďalej uviedla, že C. C. bola informovaná, že jeho matka im chce prispieť finančným darom. Tieto peniaze prijala a v dobrej viere, že ide o dar ich spoločne aj minuli. Žalovaná poukázala na to, že ak C. C. vedel, akým spôsobom a na aký účel sa môžu peniaze použiť a túto skutočnosť jej neoznámil, uviedol ju do omylu. Preto považuje za nespravodlivé, aby celú sumu mala žalobkyni vrátiť len ona. Obzvlášť ak peniaze boli na jej účet poukázané len preto, že C. C. nemal zriadený účet. Zdôraznila, že aj z poznámky pre príjemcu vyplýva, že peniaze boli určené jemu. Konštatovanie súdu, že nezistil žiaden právny dôvod, na základe ktorého mala byť táto suma poskytnutá žalovanej, a že išlo o plnenie bez právneho dôvodu, podľa žalovanej neobstojí. Namietala, že uvedená suma bola poskytnutá C. C. prostredníctvom jej účtu na základe ústnej dohody medzi žalobkyňou a jej synom, pričom ak podmienky ústnej dohody syn žalobkyne nedodrжал, uvedenú sumu by mala vymáhať od neho. Pokiaľ súd konštatoval, že ani žalovaná nepreukázala svoje skutkové tvrdenia, že išlo o spoločný dar žalobkyne pre žalovanú a jej vtedajšieho partnera (syna žalobkyne), keďže nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý tieto tvrdenia preukázať tak má za to, že rozhodujúcim dôkazom v uvedenom smere bol výsluch C. C., ktorý by mohol objasniť obsah ústnej dohody medzi ním a žalobkyňou, účel použitia peňazí ako aj skutočnosť, prečo boli peniaze určené pre neho poukázané na jej účet. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že spor, ktorý bol vedený na Okresnom súde Liptovský Mikuláš v právnej veci bezdôvodného obohatenia považuje za spravodlivo rozhodnutý, nakoľko súd mal za nesporné uvedené dôkazy o existencii bezdôvodného obohatenia a žalovaná ani nepoprela tieto skutkové tvrdenia, ktoré súdu preukázala, a to poskytnutie finančných prostriedkov v sume 10.000,- eur na osobný účet C. G., za účelom kúpy nehnuteľnosti v obci P., č.d. XXX. Všetky dôkazy, ktoré uviedla v súdnom konaní sú pravé a stojí si za ich správnosťou. Vo vyjadrení uviedla, že v období, začiatkom roka 2019, resp. v jeho prvej polovici, keď bola žalovaná tehotná a s jej synom C. C. zvažovali kúpu nehnuteľností, obracali sa na ňu a jej manžela I. G. s pomocou. Keďže vedeli, že mladí potrebujú vlastné, spoľahlivé bývanie s malým dieťaťom, boli im nápomocní aj pri hľadaní nového domčeka, resp. pozemku na postavenie nehnuteľnosti, čo dokazuje výpis z emailovej komunikácie medzi ňou a synom C. C.. V uvedenom období sa tiež uzatvorila ústna dohoda o podmienkach poskytnutia finančného príspevku na kúpu domčeka v sume 10.000,- eur, nakoľko žalovaná bola tehotná, nastupovala čochvíľa na materskú dovolenku a vznikol jej aj finančný záväzok voči banke. Žalobkyňa tiež uviedla, že vedela, že takýto

dôležitý životný a finančne náročný krok si žalovaná nemohla dovoliť. Keď finančné prostriedky previedla na osobný účet žalovanej, prevádzala ich s vedomím, že dohoda sa naplní a vlastníctvo k nehnuteľnosti bude mať jej syn C. C. vo výške 1/6, ktorá zodpovedala poskytnutej sume 10.000,- eur. Nakoľko proti prichádzajúcim peniazom nemala žalovaná žiadne námietky, ani ich nechcela vrátiť, považovala to za dôkaz toho, že dohoda bola uzavretá na oboch stranách bez neskorších dodatkov. Odmietla skutočnosť, že finančné prostriedky prevedené na účet žalovanej boli dar, nakoľko ak by šlo o dar, darovala by ich svojmu synovi C. C.. Poukázala na to, že z výpisov z účtu, ktoré boli poskytnuté súdu bolo zrejmé, že žalovaná nemala finančné prostriedky ani na zaplatenie zábezpeky pre vypracovanie kúpnej zmluvy pre realitnú kanceláriu, keďže mala na účte len 12,25 eur. Podľa žalobkyne žalovaná potvrdila existenciu záväzku, čo znamená, že si bola vedomá toho, že dané finančné prostriedky poskytnuté na jej účet zo dňa 28.07.2019 neboli poskytnuté ako dar. Na základe vyššie uvedených dôkazov má za to, že žalovaná získala majetkový, finančný prospech bez právneho dôvodu, čím naplnila podstatu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť s tým, že žalobkyňa má voči žalovanej nárok na náhradu trov v plnom rozsahu.

6. V replike sa žalovaná vyjadrila tak, že trvá na dôvodoch jej odvolania.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) postupom v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvárajú organickú kompletizujúcu jednotu. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

9. Východiskovo je zo strany odvolacieho súdu nevyhnutné poukázať na principiálnu zodpovednosť odvolateľky za obsahové vymedzenie svojho odvolania a súvisiacu viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľky a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených, námietok.

10. Žalovaná vo svojom odvolaní primárne vyjadrila nesúhlas s verziou (posúdeného skutkového stavu) „ponúknutou“ súdom prvej inštancie. V intenciách uvedeného odvolací súd primárne poukazuje na to, že súd prvej inštancie hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazu je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov, keď súd prvej inštancie pri uplatnení uvedenej zásady z tejto zásady nevybočil.

11. Primárne žalovaná v odvolaní vyjadrila „nesúhlas“ s posúdením skutkového stavu veci súdom prvej inštancie v bodoch 17. 18. 19. napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie riadne rozhodnutie v tejto časti odôvodnil, a to zákonom zodpovedajúcim spôsobom, pričom právo na súdnu ochranu nemožno zamieňať s právom strany sporu byť pred súdom úspešnou, prípadne s právom na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Z uvedeného dôvodu potom, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu, nedochádza k porušeniu daného práva. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných základných práv podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS/344/2010 dosahuje len také odôvodnenie rozhodnutia

súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadné také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti.

12. Pokiaľ ide o námietku žalovanej, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že na preukázanie sporných skutkových tvrdení strán sporu o právnom dôvode poskytnutej sumy 10.000,- eur na účet žalovanej neboli navrhnuté dôkazy, ktoré by boli spôsobilé preukázať túto skutočnosť, keď žalovaná navrhla vypočuť svedka C. C. vo svojom vyjadrení zo dňa 12.11.2021, odvolací súd vyhodnotil túto námietku ako nedôvodnú. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že zo znenia predmetného vyjadrenia žalovanej nevyplýva takýto návrh dôkazu v uvedenom podaní žalovanou ohľadne výsluchu svedka C. C., syna žalobkyne. V predmetnom vyjadrení žalovaná síce uviedla, že navrhuje vo veci dokazovanie, a to vrátane zdravotnej karty syna žalobkyne, ako aj prípadné vypočutie zainteresovaných svedkov, susedov, blízkych, avšak pokiaľ to navrhne žalobkyňa. Takéto znenie návrhu na vykonanie dokazovania však nemožno považovať z hľadiska procesných pravidiel Civilného sporového poriadku za riadny, určitý, jasný a ničím nepodmienенý, nespochybniteľný návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka C. C.. Navyše zo zápisnice z pojednávania jednoznačne vyplýva, že ani na výzvu súdu prvej inštancie takýto návrh na vykonanie dôkazu žalovaná nevzniesla, keď uviedla, že nemá žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, ktorými by preukázala, že išlo o spoločný dar pre ňu a jej vtedajšieho partnera syna žalobkyne.

13. Neobstojí ani námietka žalovanej týkajúca sa toho, že neobstojí ani zistený skutkový stav súdom prvej inštancie, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, keď súd prvej inštancie nevypočul rozhodujúceho svedka C. C. syna žalobkyne, ktorý môže objasniť obsah ústnej dohody medzi ním a žalobkyňou, účel použitia peňazí ako aj skutočnosť, prečo boli peniaze určené pre neho poukázané na jej účet. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že z ust. § 366 CSP vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré neboli použité v konaní pred súdom prvej inštancie, možno použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť pred súdom prvej inštancie. Podľa názoru odvolacieho súdu vypočutie svedka C. C. v rámci prostriedku procesnej obrany mohla žalovaná použiť len do momentu vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (§ 154 CSP), keďže nepreukázala, že tento prostriedok procesnej obrany nemohol byť použitý bez jej zavinenia už v konaní na súde prvej inštancie.

14. Ďalšie argumenty žalovanej v odvolacom konaní odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vyporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku či pripomienku nastolenú stranou, je potrebné, aby bolo reagované len na podstatné a relevantné argumenty strán konania (porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 200/09 a pod.). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími irelevantnými okolnosťami prejednáwanej veci, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

15. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa súd prvej inštancie neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody žalovanej boli neopodstatnené, odvolací súd tento napadnutý rozsudok potvrdil.

16. Krajský súd zároveň potvrdil aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, ktorý vykazuje vecnú správnosť, nebol napadnutý odvolacími námietkami, ktoré by produkovali relevantnú odvolaciu argumentáciu vo vzťahu k nároku na náhradu konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania má žalobkyňa v plnom rozsahu, keďže bola v odvolacom konaní proti žalovanej úspešná.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)